

[Formanden.]8) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.

9) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

10) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om udlån til visse industrivirksomheder.

11) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om grundforbedring.

12) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov nr. 98 af 31. marts 1954 om udlån til afsætningsvirksomheder m. v. indenfor fiskerierhvervet.

13) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forøgelse af den kommunale ejendomsbeskatning i købstæder m. v.

Mødet hævet kl. 12⁴⁵.

104. møde.

Onsdag den 27. april kl. 14³⁰.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Formanden: Da finansministeren er bortrejst, skal jeg lade det første spørgsmål udgå.

Af *Johs. Christiansen* til indenrigs- og boligministeren.

Er ministeren vidende om, at visse udskrivningskredse lader foretage politiafhøringer af værnepligtige, som af samvittighedsgrunde har begæret sig overført til civilt arbejde i tjenestetiden, og agter

ministeren at skride ind mod denne praksis?

Johs. Christiansen: Baggrunden for det stillede spørgsmål er autentiske beretninger, som jeg i disse dage har modtaget fra to forskellige steder i landet. De er i alt væsentligt sammenfaldende af indhold, og da dette indhold er af en mildest talt chokerende karakter, har jeg betragtet det som ansvarsløst ikke at fremdrage det her og derigennem give den ansvarlige minister lejlighed til at udtale sig offentligt derom.

Efter de oplysninger, der er givet mig, lader flere udskrivningskredse foretage politiafhøringer af værnepligtige, som på fuldt lovlig vis og følgende den i lovgivningen foreskrevne fremgangsmåde andrager om at måtte blive overført til civilt arbejde i tjenestetiden. Da politiet ved disse afhøringer ingenlunde altid iagttager den diskretion, der skulle synes naturlig i sådanne tilfælde, har den værnepligtige ofte et højst pinligt besvær med at overbevise sin nærmeste omgangskreds om, at det ikke drejer sig om kriminelle forhold. Allerede dette må betegnes som utilstedeligt. En værnepligtigs samvittighedsmæssige forhold til spørgsmålet om opøvelse i militær våbenbrug er ikke og bør efter min opfattelse heller ikke være en politisag.

Man går imidlertid flere steder endnu videre i sin nidkærhed. Ifølge lovgivningen skal det skema, den værnepligtige i tilfælde af denne art har at udfylde, tillige attesteres af to troværdige og ansete personer. Dette finder jeg naturligvis i sin orden, men når man lader også disse personer afhøre af politiet, altså underkaster deres troværdighed en politimæssig prøvelse, er man efter min og mange andres opfattelse så langt ude, at det er på højeste tid, at den overordnede myndighed sætter bremserne hårdt i.

I et af de tilfælde, man har fremdraget overfor mig, drejede det sig om en lærer i folkeskolen, der for kort tid siden endogså nød den tillid at være sognerådsformand. Hvis en sådan mands attestation ikke kan godkendes af vedkommende udskrivningschef uden efter forudgående politiafhøring, må det være en splintrende gal praksis, man på dette område er inde på.

Som jeg kortelig har afdækket forholdene, er disse i virkeligheden af så alvorlig art,